

Rapport från min vistelse som STINT Fellow vid Vassar College 2009

Örjan Ekeberg

15 februari 2010

Sammanfattning

Hösten 2009 arbetade jag som gästlärare vid Vassar College, NY, USA, som en del av STINTs program *Excellence in Teaching*. Vassar College är ett högt rankat privat liberal arts college som ligger en dryg timmes resa från New York City. Här erbjuder man utbildning på bachelor-nivå i ämnen som sträcker sig från musik och drama, via ekonomi och språk, till de olika grenarna av naturvetenskap.

Som datalog var det naturligt att jag hamnade på institutionen för datalogi. Jag fick till uppgift att ge en kurs i maskininlärning, en högre, valfri, kurs som lästes av 15 studenter. Grundsynen inom liberal arts är att undervisningen ska ge en intellektuell bildning snarare än att vara yrkesförberedande. Studenternas entusiasm och förkunskaper är nog det som skiljer mest från vad jag är van vid hemma vid KTH. Generellt kan man konstatera att de har sämre kunskaper i matematik men är betydligt bättre på att uttrycka sig i skrift än våra ingenjörstudenter.

Det är ofrånkomligt att mycket av den höga kvalitet man kan hålla vid ett lärosäte som Vassar beror på de ekonomiska resurserna, som vida överstiger vad vi kan unna oss vid KTH. Därför är det intressant att notera att undervisningsformerna ändå är ganska lika de vi är vana vid från KTH.

1 Bakgrund

Som lektor i datalogi vid KTH delar jag normalt min tid mellan att undervisa och forska. Idealt undervisar och forskar man inom samma ämne, men i realiteten blir innehållet i dessa två verksamheter som två separata världar. Min forskning handlar om hur nervsystemet styr rörelser hos människor och djur och innehåller omfattande samarbete med andra forskare, både inom Sverige och internationellt. Detta innebär att jag har ett regelbundet utbyte med andra universitet av erfarenheter kring forskningen.

När det gäller undervisningen är situationen annorlunda. Som lärare har jag under flera decennier hållit kurser i programmering och olika typer av algoritmer. Under senare år har jag främst hållit kurser på avancerad nivå inom artificiell intelligens, framför allt om modeller av informationsbehandlingen i nervsystemet. Datalogi är ett ämne som utvecklas snabbt så kursinnehåll och metoder utvecklas ständigt. I kontrast mot forskningen har jag, liksom de flesta av mina kollegor, få internationella kontakter som har med undervisningen att göra.

Stiftelsen för internationalisering av högre utbildning och forskning, STINT, vill genom sitt program *Excellence in Teaching* att svenska universitetslärare ska få bättre kunskap om den högkvalitativa undervisning som sker vid ett antal exklusiva liberal arts colleges i USA. På rekommendation från kollegor vid KTH ansökte jag om att få delta i detta program, och fick kring julen 2008 beskedet att jag erhållit ett STINT stipendium för att tillbringa höstterminen 2009 vid Vassar College i New York.

Bild 1: Det första man slås av är hur vackert campusområdet är. Här ser vi utsikten över Sunset Lake med fysikinstitutionens byggnad i bakgrunden.

STINT har valt att sända sina stipendiater i detta program till en handfull utvalda lärosäten i USA som har ett mycket högt anseende när det gäller kvalitén på undervisningen. Liberal arts education har ingen direkt motsvarighet i Sverige, men enkelt uttryckt handlar det om att ge studenterna en hög nivå av bildning med stor bredd, utan direkta krav på att vara yrkesförberedande.

Ytligt sett är detta den direkta motsatsen till civilingenjörsutbildningen på KTH som har en tung tradition av att förbereda studenterna för arbetsuppgifter inom svensk industri. I realiteten upplever jag dock inte skillnaden som så stor; studenterna på Vassar väljer gärna kurser som leder till jobb, och på KTH finns ett stort utbud av tvärvetenskapliga kurser och ett intresse av att bredda sig från ett snävt ingenjörsperspektiv. Ingenjörssyrket har helt enkelt ändrat karaktär och väldigt många ingenjörer idag har nytta av kunskap långt utanför traditionella ingenjörssämnen som mekanik, hållfasthetslära och elektronik. Jag såg därför fram emot att få studera hur man inom liberal arts education hanterar ett ämne som datalogi.

2 Vassar College

Vassar College är ett privat liberal arts college som ligger en dryg timmes resa norr om New York City. Vassar grundades 1861 av den förmögne bryggeriägaren Matthew Vassar som ett exklusivt kvinnouniversitet men öppnades 1967 även för manliga studenter.

Redan när man kommer till campusområdet är det uppenbart att man här har ekonomiska

Bild 2: Huvudbyggnaden från 1861. När huset var nytt lär det ha varit Nordamerikas största byggnad. Här bedrevs undervisningen, men huset hade också bostäder för lärare och studenter, samt matsalar, balsalar, och annat som hörde till. Idag fungerar övervåningarna fortfarande som studentbostäder medan de nedre inrymmer den centrala administrationen samt studentkårens lokaler.

resurser som vi bara kan drömma om hemma i Sverige. Campus är snarast en vacker park med lummiga träd, bäckar och små sjöar. Institutionsbyggnader och bostäder för studenter och lärare ligger smakfullt utplacerade inom lagom gångavstånd från varandra.

Vassar har mycket riktigt en gedigen förmögenhet i botten som kontinuerligt fylls på genom donationer och studentavgifter. Min vistelse sammanföll med efterdyningarna från finanskrisen, som uppenbarligen drabbat Vassar hårt. För första gången i minnelse var man tvungen att snåla in på resurserna och t.o.m. avskeda personal. Det märktes tydligt att man inte var vana att befinna sig i den situationen.

Man kan ju fråga sig hur relevant det är att studera hur man lägger upp och genomför undervisning under dessa förhållanden när det knappast finns någon möjlighet att få samma typ av resurser hemma i Sverige. Istället för att ha ambitionen att direkt kopiera hur man undervisar vid Vassar tycker jag därför att det är mer givande att behandla Vassar som ett smakprov på hur universitetsutbildning kan fungera under ideala förhållanden. Strävar vi på KTH i rätt riktning? Vad kan vi förbättra ifall vi får mer resurser?

Tack vare att namnet Vassar College har ett grundmurat rykte av kvalitet är det många studenter som söker hit. Detta är inget som lämnas åt slumpen; det finns en väl utbyggd organisation för att informera potentiella studenter om hur det är att studera här. Representanter från

Bild 3: Biblioteket, byggt som en medeltida borg. Denna byggnad ligger centralt på campusområdet och inrymmer imponerande samlingar. Studenterna använder gärna lokalerna som studieplats till långt in på nätterna eftersom det kan vara svårt att få läsa i studentrummen.

Vassar besöker regelbundet gymnasieskolor både inom och utanför USA. Webbsidor, YouTube-filmer och trycksaker produceras för att berätta om livet på campus, och besökare blir alltid väl omhändertagna av utbildade guider med rundvandringar och institutionsbesök.

När det väl är dags för antagning av nya studenter kan man kosta på sig att ställa höga krav. Antagningsenheten vid Vassar nöjer sig inte med att kräva höga betyg; i stort sett alla studenter som antas har även visat framfötterna inom andra områden som kulturliv, sport eller föreningsverksamhet. Detta bidrar naturligtvis till att det pågår en enorm mängd verksamhet vid sidan om den ordinarie undervisningen.

Årsavgiften för att studera vid Vassar är ca 50000 dollar, inklusive mat och bostad. En viktig motvikt till den höga avgiften är det studiestödssystem som används för att undvika att föräldrarnas ekonomi blir styrande för vilka som kommer att läsa vid Vassar. Vid antagningen tillämpas en s.k. *need blind admission* policy som innebär att studenter antas utan hänsyn till om deras familjer har råd att betala eller ej. Speciella fonder vid Vassar garanterar sedan att alla antagna får ekonomisk uppbackning så att de klarar avgiften. Närmare två tredjedelar av studenterna får någon form av stöd på detta sätt.

Könsfördelningen bland studenterna är förhållandevis jämn, med en svag övervikt för flickor. Till skillnad från svenska universitet blir nästan alla studenter klara inom fyra år. Kostnaden för en studieplats bidrar naturligtvis till detta, men hela strukturen stöder att man blir klar i tid. Bl.a. synliggör man i alla sammanhang vilket planerat examinationsår studenterna har. Samma

Bild 4: Jazzkonsert vid musikinstitutionen, öppen för allmänheten.

princip går igen på kursnivån; alla studenter förväntas bli klara med kursen och begrepp som omtentamen och restlaborationer tycks inte finnas i denna värld. Pressen på att klara kurserna blir därför mycket större men genom att examinationen normalt ligger utspridd under kursen finns det större möjligheter att ge råd och stöd till studenter som riskerar att bli underkända på en kurs.

3 Poughkeepsie

Vassar ligger i Poughkeepsie, en stad med omkring 100 000 invånare vid Hudsonfloden norr om New York City. När Vassar grundades var Poughkeepsie en blomstrande handelsstad mitt i den bördiga Hudsondalen där floden fungerade som en naturlig transportled till New York och vidare ut i världen. Senare blev IBM den största industrin i området med högteknologisk utveckling och tillverkning av datorsystem. Här konstruerades och byggdes många av IBM's stordatorer, bl.a. den legendariska IBM System/360. Datortillverkningen har nu upphört men IBM har fortfarande kvar stora anläggningar i Poughkeepsie.

Dagens Poughkeepsie saknar den charm man skulle önska från en småstad. Stadskärnan består nästan bara av nedgångna, ofta t.o.m. fallfärdiga, hus medan affärerna finns samlade i köpcentra utanför staden. Runt staden finns dock förorter med vackra villaområden som avslöjar att det fortfarande är attraktivt att bo här, inte minst beroende på närheten till New York City.

Vassar College är en stor arbetsgivare i Poughkeepsie. Genom att både studenter och lärare bor inne på campusområdet känns det dock som två helt olika världar, inom och utanför Vassar. Studenter som lämnar campusområdet åker hellre till Manhattan än strövar runt i Poughkeepsie. Det finns en uttalad ambition på Vassar att bryta isoleringen mot det omgivande samhället, dels genom att man initierar projekt där studenter involveras i olika samhällsfunktioner, dels genom att allmänheten bjuds in till diverse arrangemang på campus. Studenter i pedagogik får t.ex.

Bild 5: Akademiska ritualer, med tydlig koppling till gamla brittiska ideal, genomförs med glimten i ögat. Till vänster en bild från Convocation när rektorn hälsar de nya studenterna välkomna. Lärarna är klädda i akademiska högtidsdräkter och de äldre studenterna tar på sina fyrkantiga svarta hattar. Till höger en bild från ett evenemang där en lokal indiansk dansgrupp bjudits in till Vassar för att visa klassiska danser och berätta om indiankulturens roll idag.

arbeta i lokala skolor. Kulturella arrangemang som konserter, teaterföreläsningar och inte minst Vassars konstmuseum står ständigt öppna gratis för allmänheten.

4 Min roll vid Vassar

Bästa sättet att få en inblick i hur arbetet fungerar vid ett college som Vassar är att aktivt delta i undervisningen. Redan när jag besökte Vassar under våren 2009 för att planera höstens arbete stod det klart att man önskade att jag skulle hålla en kurs i datalogi med inriktning mot maskininläring. Innehållet och uppläggningsen av kursen fick jag dock forma som jag ville. Lärarens suveränitet är något man är mån om; man litar helt enkelt på att lärarna vet vad som är bäst. Som lärare har man både friheten och ansvaret att göra sin kurs bra och man märker tydligt att alla är mycket måna om att hålla en hög kvalitet på det man gör.

Omfattningen av en kurs är betydligt mer standardiserad än vad jag är van vid från KTH. En kurs vid Vassar löper med samma veckoschema hela terminen med två föreläsningar om 75 minuter, totalt 26 föreläsningar. Motsvarande kurs vid KTH är märkbart mindre, totalt 11 föreläsningar, som dock är något längre.

För att göra min kurs intressant för fler än bara rena datalogistudenter valde jag att bredda kursen mot modellering av nervsystemet och hjärnans funktion. Detta uppskattades av studenterna, som inte enbart bestod av datalogistudenter utan även av sådana som specialiserar sig mot beteendevetenskap. Jag hade gärna sett några studenter från neurovetenskap också, men

Bild 6: Min klass bestod av 15 studenter (en saknas på bilden). De flesta hade valt att göra sin major i datalogi, men flera av studenterna var inriktade mot beteendevetenskap eller läste kombinationer med fokus på filmvetenskap eller t.o.m. drama.

inga sådana anmälde sig till kursen.

Min kurs lästes av 15 studenter, vilket var fler än väntat. Kursen blev i själva verket en av de största datalogikurserna under hösten. Studenternas kursval baseras till stor del på råd från lärare som fungerar som mentorer, men styrs dessutom av villkor kring scheman och krav på obligatoriska kurser. Att inga studenter med neurovetenskaplig inriktning valt min kurs visade sig bero på att de hade en obligatorisk kurs som schemamässigt krockade.

Studenterna vid KTH har normalt goda förkunskaper i matematik, även om de inte har matematik som huvudinriktning. Jag insåg redan innan jag skulle hålla min kurs vid Vassar att jag inte kunde räkna med samma nivå på matematikkunskaperna. Det visade sig mycket riktigt att så snart vi kom in på icke-triviala matematiska begrepp så var de flesta osäkra. Många kände till de matematiska begreppen, men hade ingen djupare förståelse för vad de innebär i praktiken.

Förutom mina 15 studenter följdes kursen av två lärare, en från datalogiinstitutionen och en från biologi. Detta är inget ovanligt; speciellt när man har gästlärare passar man gärna på att vidga sina vyer. Läraren från datalogi blev ett bra stöd för mig eftersom jag kunde stämma av ifall hon upplevde att jag låg på rätt nivå och ställde rimligt höga krav på studenterna.

De små studentgrupperna och det stora antalet undervisningstillfällen gör att man lär känna studenterna bättre än vad som är möjligt på KTH. Det sätt jag är van att föreläsa på hemifrån visade sig fungera utmärkt även här. I datalogikurser är det normalt att inkludera praktiska laborationer och jag valde att göra detta i form av sex obligatoriska inlämningsuppgifter. Studenterna hade inga problem att hantera detta och visade sig bra på att skriva rapporter, något jag tyvärr inte kan säga om studenterna hemma på KTH.

Jag ville gärna att studenterna skulle jobba tillsammans med inlämningsuppgifterna. Uppen-

barligen var detta något de inte var vana vid, och jag såg senare att på många andra kurser förbjuder man uttryckligen samarbete kring inlämningsuppgifterna. Flera av mina studenter valde en medelväg genom att de samarbetade när de löste uppgiften men författade separata rapporter.

En nackdel med att utveckla och hålla en egen kurs visade sig vara att jag inte fick mycket tid över till att titta djupare på hur andra lärare arbetar med sina kurser. Mitt tjänsterum råkade dock ligga vägg-i-vägg med föreläsningssalen så jag kunde inte undgå att lyssna till hur mina kollegor vid institutionen föreläste.

Min fru, även hon lärare i datalogi vid KTH, var tjänstledig från KTH så att vi båda kunde vara vid Vassar. Hon välkomnades också vid datalogiinstitutionen och fick därigenom goda möjligheter att studera hur andra lärare planerar och genomför sina kurser. Hon passade på att följa den inledande kursen i programmering i detalj och fungerade som handledare i samband med laborationer och inlämningsuppgifter.

5 Datalogi inom Liberal Arts

Datalogi är ett ungt ämnesområde som naturligt hänger ihop med användningen av datorer. Akademiskt brukar ämnet ha uppstått antingen som en avknoppning från elektronikområdet eller från matematik. Detta gör att datalogi kan ha lite olika profil vid olika universitet. Datalogi vid Vassar har sina rötter i matematik och det är därför inte förvånande att man lägger större tonvikt vid teoretiska begrepp snarare än själva programmeringshantverket.

Datalogiinstitutionen består av sex lärare, en sekreterare och en systemadministratör. Jag var imponerad av det kursutbud denna lilla skara kan erbjuda studenterna. Varje lärare håller omkring fyra kurser varje år och genom att lärarna är specialister på olika saker lyckas man klämma in avancerade kurser i allt från artificiell intelligens och bioinformatik till webbdesign och språkteknologi.

Idealen inom liberal arts education syftar till att utbildningen ska ge en hög generell bildning. Det är lite oklart vad detta innebär inom ämnet datalogi som traditionellt är nära kopplat till ingenjörens yrkesroll. Vid Vassar har man valt att undervisa datalogi på ett förhållandevis traditionellt sätt, där man tänker sig att studenterna går ut i näringslivet med tillräckliga kunskaper för att kunna arbeta med avancerade programutvecklingsprojekt.

Många lärare jag talade med ansåg att datalogi som ämne har en ganska svag ställning vid Vassar. Någon påpekade att det finns lärare som anser att naturvetenskap i allmänhet inte riktigt hör hemma inom liberal arts education, som har sina rötter i någon slags humanistiskt bildningsideal. Datalogi betraktas fortfarande vid Vassar bara som ett stödämne till naturvetenskaperna, vilket kan förklara den svaga positionen. Jag tog upp frågan med datalogilärarna ifall man skulle kunna profilera datalogin annorlunda genom samarbeten med andra starka ämnen vid Vassar som t.ex. ekonomi eller konst. Man var principiellt mycket positiv till idén, men det saknas personer som är intresserade av att driva en sådan linje.

När det gäller lärarnas kompetens anar man att det ligger en strategisk plan bakom bredden. Eftersom lärarna har frihet att sköta undervisningen som man själv anser bäst, har man från centralt håll få möjligheter att påverka verksamheten när lärarna väl är på plats. Man lägger därför stor möda vid att rekrytera lärare som inte bara är bra utan som också kompletterar varandra kompetens- och intressemåttigt. Genom att erbjuda goda anställningsvillkor, i form av hög lön och generösa förmåner men även en akademisk frihet och stimulerande uppgifter, så kan man välja bland de bästa kandidaterna i landet.

Jennifer Walter

Nancy Ide

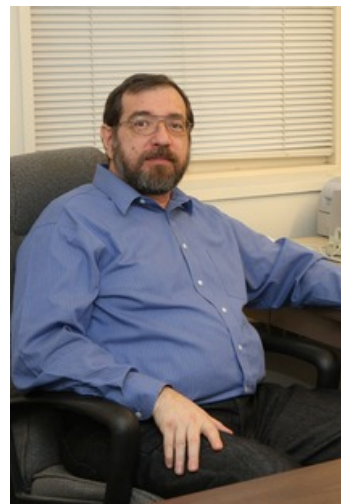
Tom Ellman

Luke Hunsberger

Mark Smith

Barry Jones

Bild 7: Datalogiinstitutionens sex lärare, alla specialister på sitt område. Jennifer Walter har nyss tagit över som institutionschef och forskar om algoritmer för samarbetande robotar. Nancy Ide är specialist på lingvistik och leder flera forskningsprojekt parallellt med undervisningen. Tom Ellman ger kurser i internetmetodik och grafik. Luke Hunsberger är specialiserad mot artificiell intelligens men har även skrivit läroböcker i grundläggande programmering. Mark Smith ger kursen i bioinformatik tillsammans med lärare från biologiinstitutionen och är också en ivrig föreläsare för funktionell programmering. Barry Jones undervisar i objektorienterad programmering och operativsystem, men har datoriserad musikkomposition som sitt specialområde.

Elle Gohl

Greg Priest-Dorman

Bild 8: Institutionens sekreterare, Elle Gohl, är verksamhetens naturliga medelpunkt. Hon känner alla, inklusive studenterna, och tar hand om alla små problem som annars så lätt växer och blir stora. Greg Priest-Dorman är institutionens systemingenjör. Han sätter en ära i att se till att alla Linux-systemen fungerar felfritt och är lyhörd för lärarnas önskemål för att få laborationer och annat att löpa friktionsfritt.

6 Undervisningen

Hur skiljer sig då undervisningen vid Vassar från den vid KTH? Ytligt sett är det mesta ganska lika; man håller föreläsningar och studenterna jobbar med laborationer och inlämningsuppgifter. De mindre grupperna gör naturligtvis att man som lärare känner sina studenter bättre, men på det hela taget känns det som sker i klassrummen väldigt mycket "som vanligt". Även när det gäller examinationen är formerna bekanta. Kurserna avslutas ofta med en skriftlig tentamen, men en stor del av betyget bestäms av prestationen på skrivningar, inlämningsuppgifter och laborationer som görs under kursens gång.

De stora skillnaderna finns framförallt i strukturen utanför kurserna. Antagningssystemet ser till att alla studenter har kapacitet att klara en hög studietakt. Många studenter engagerar sig i alla möjliga verksamheter runt om kurserna, t.ex. kulturella aktiviteter som sång, musik och drama, men även vetenskapliga experiment under överinseende av någon entusiastisk lärare. Undervisningen vid Vassar handlar om mycket mer än regelrätta kurser. Alla lärare ägnar mycket tid åt samtal med enskilda studenter för att ge råd kring studierna eller den framtida karriären. Många studenter fortsätter att hålla kontakten med sina lärare långt efter att de har tagit examen.

Genom att studenterna bor på campus blir det naturligt att ägna sig dygnet runt åt akademiska aktiviteter i någon form. Vid flera tillfällen fick jag frågor om inlämningsuppgifterna via e-post långt in på småtimmarna, och en av mina studenter lyckades flera gånger försova sig till föreläsningen trots att den började halv två på eftermiddagen!

Trots att man formellt sett inte bedriver någon forskarutbildning vid Vassar kommer många studenter i kontakt med forskningen genom att de engageras i lärarnas projekt. Detta är ingenting som sker i det fördolda. Efter sommaren ordnas t.ex. speciella evenemang där studenter får presentera sina forskningsresultat i form av posters eller föredrag.

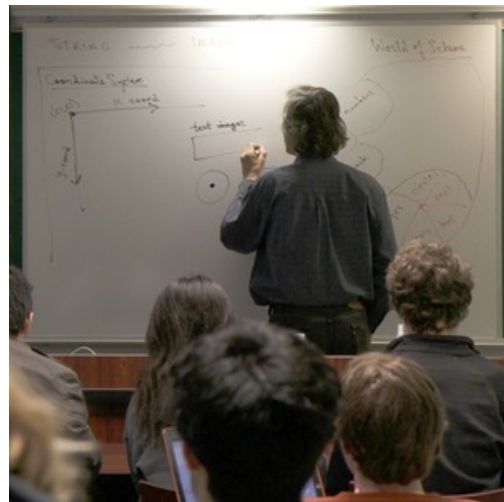
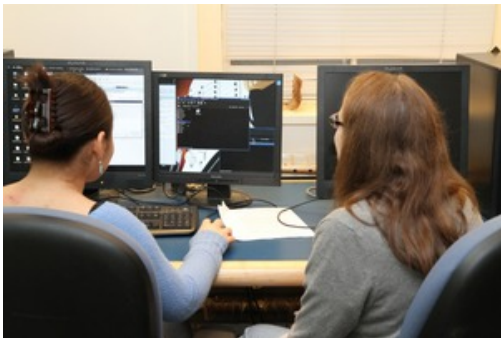

Bild 9: Undervisningen bedrivs i många olika former: Traditionella föreläsningar, där man gärna försöker få igång en dialog med studenterna; Laborationer och inlämningsuppgifter, med lärare och studenter som hjälper till med handledning; Individuella projekt, ofta kopplade till lärarnas forskningsintressen. Under sommarmånaderna är det vanligt att studenter arbetar inom forskningsprojekt som pågår vid institutionerna.

7 Tillbaka vid KTH

Vad kan man då tänka sig ta med tillbaka till KTH? När det gäller föreläsningar och laborationer tycker jag redan att vi vid KTH håller minst lika hög klass som vid Vassar. KTHs bästa lärare är minst lika kunniga och pedagogiska som stjärnpedagogerna vid Vassar. Vid KTH är dock spridningen större, och våra sämsta lärare skulle aldrig tillåtas undervisa på Vassar. Trots den ekonomiska realiteten är undervisninglokalerna vid KTH genomgående bättre, inte minst beträffande ljus, akustik och ventilation. Skillnaderna finns dock framförallt att hitta i det som sker utanför klassrummet.

Antagningssystemet där man medvetet formar lämpliga studentgrupper gör att studenterna vid Vassar överlag är vetgiriga och beredda att lägga ned mycket arbete. Att studenterna dessutom bor vid colleget gör att man har stora möjligheter att bygga upp en studievänlig kultur. Vassar lyckas även rekrytera genomgående mycket bra lärare som alla är inställda på att ge studenterna så bra utbildning som möjligt. Lärarnas roll är mycket stark, inte bara gentemot studenterna utan även mot universitetsledning och administration. I många avseenden är det lärarkollektivet som styr verksamheten, vilket naturligt leder till att man också känner ansvar. Jag får en känsla av att passionen för ämnet är avgörande för de beslut som fattas. Kan det vara så att ekonomiska styrmedel inte spelar samma roll när man inte hela tiden behöver jaga resurser?

Vid KTH liksom flera andra svenska universitet har man problem med det som går under den ganska tråkiga beteckningen "genomströmning", d.v.s. att studenterna inte blir klara med utbildningen inom rimlig tid. Vi borde kunna lära av hur man gör vid institutioner som Vassar där man knappast betraktar studenterna som något som strömmar genom systemet. Närhelst studenterna behandlas kollektivt sker det genom att de grupperas efter förväntat examinationsår. Det är därför hela tiden mycket tydligt att varje student har fyra år på sig att hinna lära sig så mycket som möjligt. Studenter med bra betyg kan få förtur till populära kurser och dispens för att läsa fler kurser parallellt än normalt.

Systemet vid Vassar tillåter att studenterna provar på kurser under de första veckorna av terminen, något som informellt kallas "course shopping", men till skillnad från KTH måste de bestämma sig före ett bestämt datum. Gör vi på KTH studenterna en björntjänst när vi låter våra studenter hoppa av och på kurser mer fritt? Möjligheten vid KTH att tentera en kurs långt efter att kursen är slut har som bieffekt att det blir lätt att skjuta upp examinationen och ofta hela arbetet med kursen. Vid Vassar finns inte denna möjlighet (annat än i extrema undantagsfall). Detta gör att både studenter och lärare är tvungna att se till att alla blir klara vid kursens slut. Naturligtvis finns möjligheten att någon inte blir godkänd, men det är ovanligt och innebär att studenten inte får tillgodoräkna sig kursen.

Vid Vassar anstränger man sig för att göra studenterna delaktiga i verksamheten. Redan när rektor hälsar de nya studenterna välkomna får de en ingående beskrivning av den ekonomiska situationen och de olika prioriteringar som sker. Studentrepresentanter har en viktig roll i ledningen av Vassar och ingen kan undgå att höra vilka frågor som är aktuella för tillfället, vare sig det handlar om städpersonalens ändrade arbetsorganisation eller bibliotekets nya öppettider. Det är viktigt för Vassar att skapa en *vi*-känsla, inte minst för att f.d. studenter genom alumni-verksamheten ska känna ett fortsatt ansvar för *sitt Vassar*.

När jag nu lämnar Vassar känner även jag att jag smittats av denna *vi*-känsla och att jag kommer att sakna den positiva stämning kring verksamheten man lyckats bygga upp. För mig personligen har STINT med sitt program *Excellence in Teaching* lyckats med sin ambition att öppna ögonen för hur högre utbildning kan fungera när den är som bäst. Nu återstår att översätta dessa erfarenheter till en vision som går att använda vid KTH.